

Üseyd b. Hudayr bir gece vakti atını yakınında bir yere bağlamış, Kur'an okuyordu. Bu sırada at birden ürküp şahlanmaya başladı. Üseyd okumayı kesti. O susunca at da sakinleşmişti. Üseyd tekrar okumaya koyuldu. At yine şahlanınca tekrar okumayı bıraktı. At yine sakinleşti. Üçüncü kez okumaya başladığında, at yine hırçınlaşınca, Üseyd okumayı kesti. Yakınında yatmakta olan oğlu Yahya'yı, atın zararı dokunmasın diye geriye çeken Üseyd, başını kaldırıp gökyüzüne baktığında, beyaz bulut gölgesine benzer bir sis içinde, kandiller gibi bir takım cisimlerin parladığını gördü. Gökyüzünde göremeyeceğim kadar yükseldi.

Ebu Saîd el-Hudrî -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre Üseyd b. Hudayr bir gece vakti atını yakınında bir yere bağlamış, Kur'an okuyordu. Bu sırada at birden ürküp şahlanmaya başladı. Üseyd okumayı kesti. O susunca at da sakinleşmişti. Üseyd tekrar okumaya koyuldu. At yine şahlanınca tekrar okumayı bıraktı. At yine sakinleşti. Üçüncü kez okumaya başladığında, at yine hırçınlaşınca, Üseyd okumayı kesti. Yakınında yatmakta olan oğlu Yahya'yı, atın zararı dokunmasın diye geriye çeken Üseyd, başını kaldırıp gökyüzüne baktığında, beyaz bulut gölgesine benzer bir sis içinde, kandiller gibi bir takım cisimlerin parladığını gördü. Sabah olunca gelip durumu anlattığında, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona: Oku ey Hudayr oğlu, oku ey Hudayr oğlu!" diyerek, okumaya devam etmesini bildirdi. Üseyd: Ey Allah'ın elçisi, atın Yahya'yı çiğnemesinden korktum. Çünkü çocuk ata yakın bir yerde idi. Bu sebeple okumayı kestim; o sırada başımı göğe doğru kaldırdığımda, gökyüzünde bulut gölgesine benzer bir beyazlık içinde kandiller gibi bir takım cisimlerin parlamakta olduğunu gördüm. Bu beyaz gölge tabakası, içindeki ışık manzumesi ile göğe doğru çekilip gitti. Nihayet onu göremez oldum." deyince, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: O gördüğün şeylerin ne olduğunu biliyor musun?" buyurdu. Üseyd'in "Hayır!" diye cevap vermesi üzerine de: Ey Üseyd! Onlar meleklerdi; seni dinlemeye gelmişlerdi. Eğer okumaya devam etseydin sabaha kadar seni dinlerlerdi. Ve insanlar onları görecek insanlardan gizlenmeyeceklerdi." buyurmuşlardır.

Üseyd b. Hudayr -radiyallahu anh- gecelerden bir gece hurma saklanan bir yerin yanında, yanında atı bağlı haldeyken Kur'an okuyordu. Oğlu Yahya'da yan tarafında uyuyordu. Okuyunca atı ürktü ve hareket etti. Susunca o da sakinleşti. Sonra bir kere daha okudu ve atı hareketlendi ve ürktü. Bu şekilde üç defa oldu. Üsyd atının oğlu Yahya'yı ezmesinden korktu. Okumayı kesti, atına doğru kalkarak hareket etmesinin ve ürkmesinin sebebine bakmak istedi. Üzerinde bulutlar gibi ve içinde lambalara benzeyen şeyler gördü. Gökyüzüne doğru yükseliyordu ki onları göremeyecek duruma geldi. Sabah Üseyd Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gitti. Ve ona olanları anlattı, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ona korkusunu gidermesi, ona derecesinin yüksek olduğunu öğretmesi ve onun rahatlamasını artırmak için öyle buyurdu: "Oku ey Hudayr'ın oğlu" pekiştirmek için üç defa dedi. Yani gelecek zamanda bir daha olursa ona işaret etmek için bu şaşılacak durumun olmasına sebep olan kıraatı tekrar et ve devam et. Bilakis büyük faziletinden dolayı okumaya devam edecek. Sonra da Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona bu meleklerin Kur'an kıraatını dinlediklerini eğer o sabaha kadar okusaydı insanlar melekleri görecekler ve insanlardan gizlenmeyeceklerdi.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/10552>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

